

B. Christensen: Til § 20, som foreslaaer, at Generalauditeuren skal lønnes med 3,000 Rd. aarligt og et Tillæg af 200 Rd. for hver 3 Mars Tjeneste indtil 4,000 Rd., har jeg tilladt mig at foreslaae, at Ordene „og“ o. s. v. indtil „4,000 Rd.“ skulde udgaae, idet jeg har meent, at 3,000 Rd. var en passende Løn for denne Post — hængte Generalsgage efter det Forslag, jeg har tilladt mig tidligere at stille, og som nu er vedtaget. For denne Løn forekommer det mig, at man med overmaade stor Visshed kan regne paa til enhver Tid at kunne faae denne Plads passende besat. Aldeles lignende Forslag har jeg stillet til § 23 under Nr. 37 for Stabslægens Vedkommende, og til § 24 under Nr. 39 for Stabsbyskæns Vedkommende. Med Hensyn til de Poster — Officianter o. s. v. —, der omhandles i § 25, havde jeg ønsket at stille Forslag, men har paa Grund af manglende Understøttelse derfor, troet at burde afholde mig derfra. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 52, der gaaer ud paa, at der som en ny Paragraph, der vilde blive § 40, hvilket selvfølgelig vilde faae Indflydelse paa de følgende Paragraphers Nummere, skulde tilføies: „Med Undtagelse af den i § 7 for Underofficerer og med dem Rigestillede fastsatte Indskrænkning have disse Bestillingsmænd fuldmyndig Mands Ret over den dem ved nærværende Lov tillagte Lønning m. V. Foruden at det Samme selvfølgelig ogsaa skal gjælde Lieutenanterne og de øvrige Officerer, bortfalder for begge Classer de hidtil paalagte særlige Indskrænkninger med Hensyn til Retten til at indgaae Ægteskab“. De ærede Herrer ville af Udvalgets Betænkning have seet, at hele Udvalget har været enigt i det aldeles, jeg kunde sige, Upassende, i alt Fald med vor Tids Begreber aldeles ikke Stemrende i det nuværende Forhold, hvorefter Underofficererne gjøres paa en vis Maade borgerlig umyndige med Hensyn til deres Lønning under deres Compagnicommandeurer. Jeg troer, at man vil billige, at dette Forhold op-

hører. Man kan saameget roligere gjøre det, som denne Klasse, der allerede nu tæller mange værdige og dygtige Medlemmer, kan antages mere og mere at ville udvikle sig til et endnu høiere Standpunkt og saaledes ikke bør være i denne Stilling, denne Umyndighedsstilling, enten med Hensyn til den dem lovligt tilkommende Betaling for den strenge og kun altfor ofte ikke meget taknemmelige Tjeneste eller med Hensyn til den enhver Mand i Staten under Lovens almindelige Betingelser tilkommende Ret til at indgaae ægtefælig Forbindelse. Jeg har tilladt mig at foreslaae dette Samme for Lieutenanternes Vedkommende, og jeg maa tilføie, at jeg tvivler saameget mere om, at Noget i Grunden kan gjøre nogen Realitetsindvending derimod, som Erfaringen lærer, at den hidtidige Bestemmelse i de allerfleste Tilfælde kun har givet Anledning til forargeligt Proformaværk. Den Betænkning, de øvrige Medlemmer af Udvalget have haft med Hensyn til dette Forslag, at det strengt taget ikke passede i en Lov om Lønningssvæsenet, have jeg og mine Medforslagsstillere ikke kunnet tiltræde. Det er naturligviis med Hensyn til Vedkommendes oeconomicke Raar, at begge disse Indskrænkninger i deres gode og naturlige Ret ere paalagte disse Classer, og det forekommer mig derfor, at man vel kan sætte sig ud over dette Hensyn, der synes mig mere at være et Smagshensyn end noget som helst Andet. Jeg tillader mig at anbefale disse Forslag til ærede Medlemmers gode Overveielse og Vedtagelse.

Krigsministeren: Forslaget under Nr. 31, som gaaer ud paa, at Generalauditeurerne ikke skulle have det Alberstillæg, som er foreslaaet af Regjeringen, maa jeg bestemt modsætte mig. Det er jo fremsat her, eller idetmindste antydet, at Generalauditeuren skal stilles lige med Assessorerne i Højesteret, og det er af største Vigtighed for Hæren, at Generalauditeurposten beklædes af en fremragende Lovkyndig. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade